

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sol Triplex In Eodem Universo

Hermann, Amand

Sultzbaci, 1676

Quæstio Prima. Quinam Angeli mittantur, & à quo?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95850](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95850)

intellectus suam intellectionem de uno loco ad alium transfert. Et Anima, sicut potest informare partes extremas non informatis mediis, cum extremae sunt continuæ, ob indispositionem mediorum, ita etiam Angelus potest intra locum suum adæquatam transire de extremo in extremum, non pertransito medio; Et e contra, sicut anima non potest informare partes extremas, non sui corporis, ita nec Angelus potest transire de uno extremo ad aliud, nisi prius pertransit medium. Primum, quod dicitur de translatione Corporis Christi, est supernaturale, & fit per potentiam Dei absolutam, adeoque nil probat; Et alterum est planè fictitium, & contra communem consensum Patrum, qui docent beneficio penetrabilitatis

per medium uterum Virginis pertransiisse, sine læsione claustrum virginalis.

Arguitur 2. Sol illuminat partem distantem & extremam in instanti; ergo etiam Angelus poterit se facere præsentem extremitati alicujus loci, absq; eo, quòd sit præsens intermedio, cum habeat majorem virtutem. Et cum Rhada, quòd non sit inconueniens, aliquam alterationem esse totam simul & subito, quando agens respicit totum passum, tanquam terminum proprium, & sibi ultimè dispositum ad illam formam introducendam, unde disparitas est; quia illud extremum, quod Sol in instanti illuminat, est intra sphaeram adæquatæ actiuitatis, non sic distantia loci respectu Angli.

IX. Secundum.

DISPUTATIO VI.

DE MISSIONE & CUSTODIA ANGELORUM.

Hæc Disputatio partim Philosophica est, & partim Theologica, hæc ex Scriptura, & Patribus probabo, illa, ut sunt in se, examinabo. Sit igitur

QUÆSTIO I.

Quinam Angeli mittantur & à quo?

L. Omnes Angeli aliquando mittantur.

Supponendum cum Alensi, & communi Theologorum, Angelos inter se seruire ordinem & præcedentiam, non solum in esse naturæ, sed etiam, quia perfectioribus ornantur donis gratiæ. Quo supposito

Dico I. Angeli tam superioris, quam inferioris ordinis, aliquando mittuntur à Deo. Ita Doctor subtilis contra D. Thomam.

Probatur ex D. Paulo ad Hebræos 1.

Omnes sunt administratores spiritus, Isaia 6. Seraphim missus fuit ad purganda labia Isaiae Prophetæ. Item Luca 1. Dicitur Gabriel missus ad Virginem desponsatam viro, qui tamen, secundum mellissimum Doctorem lib. 5. de Considerat. est unus ex præcipuis Angelis. Similiter ad Tobiam missus est Raphael, qui unus est ex septem spiritibus, qui adstant ante faciem Dei. Deniq; ipse Michaël, qui est Princeps militiae cælestis, legitur missus: ergò.

II. Dices. Ista omnia & similia loca intelligenda, de illuminatione superiorum, facta inferioribus, qui proinde officium injunctum explent in assumptis corporibus, vel alio modo, unde, sicut Papa dicitur aliquem absolvere, quia alteri facultatem absolvendi imperitur, ita Angeli superiores dicuntur mitti, vel aliquid facere, quia alios illuminant, qui exequantur. Sed Contra: Non derogat dignitati Angelorum superiorum, quòd aliquando mittantur; ergò, cum Scriptura id expressè asserat, gratis hoc retorquetur in sensum alium, patet antequam. Quia non est contra perfectionem, quòd mittantur ad perfectiores se, in gradibus gratiæ & donorum supernaturalium, ut fuerunt beata Virgo & Christus Dominus.

F. Amandi Hermann Metaphysica.

Probatur Conclusio secundò

III.

ex D. Bernardo Serm. 1. in Festo S. Michaëlis: ubi postquam adduxisset textum D. Pauli ad Hebr. 1. supra, hæc habet: *Neg, id cuiquam incredibile videatur, quandoquidem ipse quoq; Creator, & Rex Angelorum venit non ministrari, sed ministrare, & animam suam dare pro multis. Ut quid ergo ministerium illud Angelorum quisquam dedigneret, in quo præcedit eos, cui in excelsis, tota cum aviditate & felicitate ministrant.* Et idem clarissimè asserit lib. 5. de Confid. cap. 4. ubi ait: *Ad Dominationes referri tanquam ad Dominos regimina Principatum, tutamina Potestatum, operationes virtutum, revelationes Archangelorum, curam & providentiam Angelorum, & has omnibus præesse ac alibi frequenter supponit.* Unde ex Autoritate D. Bernardi sic argumentor ex ratione: Non est contra dignitatem verbi, ejusq; perfectionem, ut mittatur; ergò nec contra perfectionem Angelorum, patet consequentia; Quia si non est contra perfectionem Dignioris in natura absolutissimè perfecta, minus erit contra dignitatem naturæ respectivè multò imperfectioris.

Dices: Providentia Divina non sinit perverti ordinem sine necessitate, sed nulla est necessitas, quòd mittantur Angeli superiores, ergò. Et Providentiam Divinam non inverti ordinem, sine necessitate, vel utilitate, aut decencia, unde, licet necesse non sit, ut mittantur Angeli superiores, est tamen congruum, secundum illud D. Bernardi hom. 1. super missus est. *Dei quippe virtutem Christum, quem melius nuntiare decebat, quam hunc, quem simile nomen honorat.* Et D. Gregorii homil. 34. in Evangelia: *Ad hoc quippe ministerium, summum Angelum venire, dignum fuerat, qui summum omnium nuntiabat.*

Dico 2. Angeli mali mittuntur etiam à Deo. Ita Alensis.

IV. Etiam Angeli mali mittuntur à Deo.

Bbbbbb

Proba-

Probatur ex Sacra Scriptura

3. Regum: ubi habetur, Angelum malum missum fuisse ad decipiendum Achab, ut constat ex illo verbo: *Egredere*. Item Pl. 77. *Immisiones per Angelos malos*, quod explicando, Glossa dicit: *Malos Angelos etiam mitti*. Et Matth. 7. *Mitte nos in porcos*, qui sunt luxuriosi, ut mali, secundum Glossam,

V.
Etiam unus Angelus mittitur ab alio.

Dico 3. Unum Angelum etiam mittitur ab alio.

Probatur primò ex illo Zachariæ 2.

Alius Angelus egrediebatur in occursum ejus & dixit ad eum, loquere ad puerum istum. Item Daniel. 8. *Et audivit vocem viri* (Michi dicitur fuisse, mittens Gabrielem, teste Hieronymo) *inter Ulai, & clamavit & ait, Gabriel fac intelligere istam visionem*.

Probatur secundò homil. 1. super

Missus est, ubi dicit: *Non arbitror, hunc Angelum (Gabrielem) de minoribus esse, qui qualibet ex causa, crebra soleant ad terras fungi legatione, quod ex ejus nomine palam intelligi datur, quod interpretatum, fortitudo Dei dicitur, & quia non ab alio aliquo forte excellentiore se (ut assolent) spiritus, sed ab ipso Deo mitti perhibetur*. Item tract. de Ordine Vitæ cap. 5. hæc habet: *Si enim Angelus Angelo imperat, & inter jubentem & obedientem summa maneat concordia, videat ille, quam graviter peccet &c.* Et ratio etiam est, quia si unus alterum illuminat, cur unus alterum etiam non mitteret. Sed

Dices: Scriptura insinuat frequenter, soli Deo competere, mittere Angelos, nam Pl. 103. dicitur: *Qui facit Angelos tuos spiritus, & Pl. 102. Benedicite Domino ministris ejus, qui faciunt voluntatem ejus*. &c. Prefatos textus intelligendos, Deum solum ex autoritate suprema & directa mittere, non verò quòd alii ex autoritate delegata non possint etiam mittere, sicut patet de Regibus terrenis, & eorum Principibus, qui suos quoque nuntios mittunt, alià tamen, & alià ratione.

VI.
Ministeria eorum respiciunt mundum hunc corporalem.

Dico 4. Ministeria Angelorum, ad quæ mittuntur, respiciunt hunc mundum corporalem, non solum propter motum orbium celestium, sed etiam, quatenus peculiaribus rebus peculiare Angelis sunt deputati, ut hæc inferiora, in ordine debito, à Divina Providentia intento, conserventur. Ita D. Augustinus, Bernardus, D. Thomas & ante ipsos Origenes.

Probatur primò ex Scriptura

Daniel 10. ubi alius Angelus præpositus Regno Persarum dicitur, & alius Judææ, Apocal. 14. dicitur unus Angelus habere potestatem super ignem, 17. super aquas, & alibi alia super alia.

Probatur secundò ex nostris Sanctis

Doctoribus Augustino lib. 83. qq. 9. 79. ubi dicit: *Unaquæq; res visibilis, in hoc mundo, habet Angelicam potestatem sibi præpositam*. D. Bernardo lib. 5. de Confid. cap. 4. ubi ait: *Virtutes esse, quarum nutu vel opere, signa & prodigia in elementis, sive ex elementis facta, apparent. Potestates, quarum virtute coercetur malignitas aëris hujus. Principatus, quorum moderamine & Sapientia omnis in terra principatus constituitur, regitur, limitatur, transfertur, mutilatur & mutatur*. Addo his D. Damascenum lib. 2. de fide cap. 3. ubi ait, An-

gelos destinatos, *Ut certis quibusque partibus custodiant, Gentesq; & Regiones tueantur*. Quod etiam de Principibus & Regibus dicendum, ubi ex D. Bernardo deduci potest, sed de hoc infra in custodia Angelorum, ex proposito, redibit sermo.

QUÆSTIO II.

An Angeli verè assumant corpora & quomodo?

Quia Angelorum ministeria,

ad quæ mittuntur, mundum hunc & homines in terra degentes, respiciunt, quorum operationes à phantasmatis dependent, ut per se directè spiritus nullatenus percipere possint, idè frequenter debent corpora assumere & in illis apparere, nam, ut ait D. Bernardus Serm. 5. in Cantica: *Quoniam ergò modo implent ministerium suum absq; corpore, præsertim apud viventes in corpore? Verumtamen nonnulli olim dixerunt, terra Angelos in corporibus assumptis non apparere, sed in sola nostra imaginatione, sicut de Lamiis Concilium Ancyranum in Decreto Generali factum dicit, & præcipit prædicare Sacerdotes his verbis ex Miranda: Quòd scilicet quædam mulieres Demonum illusiones seculi, nominè horum cum Diana Paganorum Dea, & innumera multitudine mulierum, credunt se equitare super quadam bestias, & multa terrarum spatia pertransire, quæ falsà opinione deceptæ, hæc verè esse credunt, & credendo à recta via deviant. Idè Sacerdotes per Ecclesias sibi commissas populo prædicare debent, hæc omnia esse falsa, & a maligno spiritu mentibus fidelium irrogari. Et, cum solus spiritus hoc patitur, in sublimi mens hæc non in animo, sed in corpore opinatur evenire. Quod, licet verum sit quandoq; malignum spiritum, Lamias & sagas sic deludere, nihilominus historica veritas, & procellus forentes probant, reverà etiam corporaliter sagas transferri & Demones in veris corporibus apparere. Unde*

Notandum, tò verè in titulo questionis, excludere tantum apparentiam phantasticam, significatq; tam veritatem assumptionis, quam realitatem corporis assumpti, citra informationem & unionem hypostaticam, ut mox dicam, ut sit in se realis Physicus effectus potentie motricis Angelorum, tam formaliter, quoad suam relativam essentiam, quam terminativè, respectu corporis in se visibilis, tangibilis. Hinc

Dico I. Angeli verè & realiter corpora Physica assumunt. Ita communis consensus Catholicorum & Patrum.

Probatur primò ex Scriptura

Gen. 18. ubi tres Angeli apparuisse Abramæ, eorum pedes lavisse, comedisse, referuntur, & cap. 19. in Sodomam, veluti peregrini visse; Et in libro Tobie per totum legitur Raphael per multos dies, & per varia itinera cum Junio peregrinatus, eum deducendo & reducendo. Luca 1. Gabriel apparuit sacratissimæ Virgini, eam salutavit & longum discursum cum ea habuit. Sed

Dices: